

РЕШЕНИЕ

№ 55

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 15 март 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на девети март през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАИЧКИ
ЧЛЕНОВЕ: КМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 36 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1. предл. 2 от ЗАНН.

Образувано с по касационна жалба на А.Х.Ц. *** против решение № 722 от 01.12.2010 г. на Районен съд- Перник, постановено по н.а. х.д. № 911/201 Ог. по описа на същия съд.

С атакуваното решение с потвърдено наказателно постановление 885/13.04.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР- Перник, в частта, в която на А.Х.Ц. е наложено административно наказание " глоба" в размер на 200 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на решението на районния съд поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Нъз основа на това от настоящия съд се иска отмяна изцяло на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество чрез отмяна на процесиото Н1 [или алтернативно отмяна на НП, в частта, с която е наложено наказание „лишаване от право" да управлява МПС.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не е представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Въз основа на извършената проверка беше установено следното:

Районен съд- Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото от данните, внесени чрез събиране на необходимите за изясняване на делото доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна констатираното в ЛУЛИ и обективизирало 11 НП нарушение е прието за безспорно установено.

Вследствие на така установената фактическа обстановка Районен съд- Перник е приел от правна страна фактът на извършване на нарушението и авторството му за безспорно доказани, както и че АУЛП и издаденото въз основа на него 1111 са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗЛШ и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло тези изводи на Районен съд- Перник.

Нарушението е безспорно установено и по отношение на факта на извършването му, и по отношение на вината, и по отношение на неговото авторство. Спорът е решен при изяснена фактическа обстановка и подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Твърдението на жалбоподателя за неправилно прилагане на материалния закон, следствие приложение на материална норма, която не следвало да бъде приложена, с бланкетно включено и няма своето основание. Не се установи наличие на грешка от страна на първоинстанционния съд, относно издирването и прилагането на материалноправните норми, регулиращи спорното правоотношение. Решението е съответно на разпоредбите отнасящи се до възникването, съществуването и развитието на спорното правоотношение, както и до неговото съдържание.

Искането за отмяна на част от наказанието, а именно „лишаването от право“ да управлява МПС не може да бъде уважено. Нормата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДв! I в ред. от 24. 11.2009 г., е епикюриона и съдържа императивно и кумулативно посочени по вид и размер наказания, под, над и извън рамките на които съдът не може да слезе, съобразно правилата за определяне на административните наказания по ЗЛПП.

Настоящият съдебен състав намира събраните пред първата инстанция доказателства за достатъчни, като в своята съвкупност са основание за еднозначен извод относно вината, нарушението и неговото авторство. Така твърдението, че извършеното нарушение е недоказано, поради техническа непригодност на скоростомера, засягащо нарушението, съдът намира за неоснователно и бланкетно включено. Първоинстанционният съд се е занимавал и с изследвал въпроса за използването на техническото средство и с извел правилни изводи, които е споделят от настоящия състав и не е необходимо да се излагат повторно..

На следващо място в жалбата се съдържа твърдение, че с налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при съставянето на ЛУЛИ и издаденото въз основа на него НП, тъй като не са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗЛПП. Настоящата инстанция не смята това за основателно. Нарушенията са описани максимално ясно. Вследствие това нарушителят е разбрал какво е извършил и защо е съответно административно санкциониран, тъй като своевременно е организирал своята защита.

По отношение на твърдението на жалбоподателя, че административния наказващ орган е материално некомпетентен да издава НП, съдът го намира за неоснователно. Доказателство за това е Заповед №1-3-993/04.06.2009 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МИР,

които да извършват контролна и административна наказателна дейност по ЗДв! Г. В г. 6 на същата, е ясно упоменато кои са органите, оправомощени да издават ИП чак констатираните нарушения и сред тях е посочен административно наказващия орган.

В жалбата се съдържа искане за прилагане на по благоприятен закон. В настоящия случай, съгласно разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г. „За нарушенията установени до влизането в сила на този закон, се прилага досегашният ред.“ Поради това, настоящият състав не намира основание за изменение на ИП и наложеното с него кумулативно наказание, поради разпоредба на специален закон, какъвто в случая ЗДвП се явява спрямо ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не е установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Мотивирай така, Административен съд- Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 722 от 01.12.2010 г. на Районен съд- Перник. постановено по и.а. х.д. № 911 по описа на съда за 2010 г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 885/13.04.2010 г. на Началник сектор „1 П Г“ при ОД на МИР- Перник, с която на А.Х.Ц. е наложено административно наказание " глоба" в размер на 200 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата, за нарушение разпоредбата на чл. 21. ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/